

DAVID VANÍČEK

200 km za 9 dní
podél pobřeží
Costa del Sol
v Andalusii

Moje Senda Litoral

Proč zrovna Senda Litoral, a ne Santiago?

Co máte na svém seznamu přání, než vám bude čtyřicet, padesát, šedesát let? Já jsem si jednou řekl, že do svých čtyřicátých narozenin budu chtít stihnout poutní cestu. A samozřejmě – když se řekne poutní cesta, jako první mě napadlo Santiago de Compostela, kam vede poutních cest několik z různých zemí.

V mém srdci ale víc svítí slunce a šumí moře, takže jsem začal po dlouhém probádávání poutních cest do Santiaga hledat nějakou alternativu. Upřímně, čím víc jsem toho četl o Santiagu, tím méně mě lákalo. Možná i proto, že nejsem věřící a poutní

cesta pro mě nemá hluboký duchovní rozměr spojený s vyšší mocí, ale spíše odpočinkový, sportovní nebo prostě jenom hlavu-čistící.

Při hledání jiných variant poutních cest, nebo spíš několikadenních trekových výletů, jsem narazil na cestu, která se jmenuje Senda Litoral a vede podél pobřeží Costa del Sol v Andalusii. A protože už jsem v Andalusii předtím byl dvakrát a Španělsko miluju, byla jasná volba, že tohle chci jednou podniknout.

Letos v březnu se naskytla ideální příležitost – holky měly naplánovanou školkou v přírodě, práce jsme měli tolik, abychom si ji dokázali dobře rozvrhnout, a tak jsem vyrazil.

Následující emocionální cestopis

je pro vás všechny, kteří byste chtěli na pobřeží Costa del Sol vyrazit v mých stopách anebo se chcete inspirovat jen jeho částmi. Druhou variantu bych doporučil, neboť vždy jde něco udělat lépe a hlavně podle osobních preferencí. Myslím, že se bude hodit i karavanistům, jako tipy na lokality. Míst, kde se dá s karavany kempovat, je v Andalusii hojně. V neposlední řadě jsem ho psal i pro vás, kdo se chcete vydat se mnou jen virtuálně..

Slibuji, že napíšu maximum praktických informací, abyste měli tu cestu trochu proslapanější, i když mě na tom putování bavilo právě to, že jsem často nevěděl, co mě čeká, kde budu spát, co budu jíst atd. Tohle je moje Senda Litoral, vyrážíme...

Den nultý: Nadšení si zkazit nenechám

Praha – Málaga, 3500 km

Moje cesta začala na letišti v Málaze, po tříhodinovém letu z Prahy. Letenky jsem si kupoval přes společnost Smartwings jen 14 dní před odletem, protože jako rodič nikdy moc nevím, co mi z plánů vyjde a co budu muset zrušit, nebo přesunout. Vím, že se letenky dají koupit i levněji – spolucestující, se kterými jsem seděl v letadle, mi vyprávěli, že za zpáteční letenku dali 1500. Asi to chce vychytat.

Nejsem velký fanoušek v navazování nových kontaktů a dialogů během cestování, na které se vydávám sám, ale zároveň nejsem asociální, abych se úplně stranil. Už během letu jsem se plánoval samotářky naladit, ale měl jsem místenku hned vedle sympatického páru ze západních Čech, cestovali s přáteli na dovolenou. Paní mě znala z instagramu, a tak jsme nakonec s ní i jejím partnerem prokecali celé 3 hodiny. A děkuju za ně, měli jsme samá hezká témata a mně tím pádem let rychle utekl. Zdravím, jestli to čtete!

Pro ubytování na první noc jsem si původně online zarezervoval hotel Holiday Inn, který měl být vzdušnou čarou vzdálen od letiště jenom jeden kilometr. Ale protože měsíce únor a březen mají úplně stejné dny, stala se mi fatální chyba. Místo 27. února jsem si zarezervoval hotel na 27. března. Takže když jsem přišel na recepci a bylo to pro mě trochu nemilé překvapení, protože hotel byl plný a já neměl kde spát. Pochopitelně, když se něco posere, tak pořádně, jak říká moje maminka, a tak zrovna takhle re-

zervace nešla zrušit a já touhle hloupou chybou přišel hned na úvod svého výletu o 1600 korun.

Ale protože mi každá překážka vlastně trochu vlévá adrenalin do žil a baví, rozhodně jsem se z toho nehroutil, zapnul aplikaci, zkontroloval hotely v dojezdové vzdálenosti, objednal jsem si o něco levnější ubytování a s pomocí Uberu dojel do místa, kde jsem strávil první noc. Útočiště mi poskytl malý penzion se dvěma postelemi, sprchou a čistými ručníky, naprostě adekvátní na přespaní, ale flamengo si tu nezatančíš.

Den první: Hlavně to na začátku moc nepřepálit

Nerja–Torrox Costa, 20 km

První probuzení ve Španělsku. Přiznám se, ani jsem nepotřeboval budík, nemohl jsem dospat, jak moc jsem se těšil na svoje dobrodružství.

Neudělejte stejnou chybu jako já a mějte s sebou připravenou hotovost, a hlavně drobné – buď rovnou z domova, nebo si rozměňte hned na letišti. Já jsem s sebou měl zhruba sedm eurových mincí, a za to jsem si koupil večeři ve večerce. Když jsem druhý den ráno potřeboval na autobus, neměl jsem nic. Šupajdil jsem si vybrat z bankomatu, a když jsem došel k autobusu, bohužel jsem zjistil, že se nedokážu dostatečně domluvit s řidičem ani anglicky, ani mojí velmi začátečnickou lámanou španělštinou, a tak nebylo

jisté, jestli můžu použít svou kreditní kartu, nebo jestli potřebuji nějakou speciální, místní, čipovou. Hotovost mi řidič nevzal, protože jsem měl dvacetieurovou bankovku a jízdné stálo 1,40 eur a on mi neměl z čeho vrátit. Naštěstí mě zachránil nějaký pán, který se slitoval a jízdné mi zaplatil, a tak jsem se šťastně dopravil na autobusové nádraží v Málaze. Odtud jsem si celkem jednoduše v automatu koupil za 4 eura jízdenku do městečka Nerja, které leží asi 50 kilometrů východněji po pobřeží Costa del Sol. A právě tam začínala moje cesta.

V Nerje jsem začal skvělým obědem – ochutnal jsem místní andalusskou specialitu: masové koule v mandlové omáčce. Dostal jsem k tomu

mističku oliv, zapil to kávou a vyrazil na cestu.

Začínal jsem na místě, které se jmenuje Balcon de Europa, je to taková vyhlídka a promenáda nad mořem. Jak mi později vyprávěl pouliční kytarista, v Nerje na balkóně to žije, tam se v létě vydělávají velké peníze... Podle popisu začíná Senda Litoral právě zde, jen tedy musíte první kilometry projít městem a nejdete po žádné značené cestě po pobřeží. První den jsem to nechtěl přehnat, aby mi síly stačily na celých 10 dní putování, a tak jsem si naplánoval pouze deset kilometrů, s tím, že po cestě jsem si už zarezervoval další ubytování v místě Torrox Costa a ani mi nepřipadalo nijak divné, že v názvu hotelu je napsáno „Cristo“. Těch prvních 10 kilometrů mojí cesty pro mě mělo velkou hodnotu,

protože jsem si to užíval s každým metrem. Nemohl jsem se vynadávat na moře, nemohl jsem se nabažít mořským vzduchem, a hlavně ze mě neuvěřitelně spadla veškerá tíha. Na tuhle cestu jsem se totiž vydal čtyři dny po tom, co Rusko zaútočilo na Ukrajinu, a myslím, že jako každého Evropana i mě znepokojovala bezpečnostní situace v celé Evropě. Měl jsem velké dilema, jestli dál žít jako by nic, anebo se paralyzovat a nechat se tím negativně ovlivnit. Rozhodl jsem se pro možnost žít jako by nic, protože v tu chvíli mi můj mozek napovídal, že by to třeba taky mohla být úplně poslední cesta před celoevropskou válkou, i když bych tohle samozřejmě ani myšlenkou nechtěl přivolat. Cítil jsem velkou vděčnost,

Kolik to je doopravdy kilometrů?

Na začátku každého kapitoly uvádím lokality, odkud a kam jsem šel a kolik jsem celkem našlapal kilometrů. Počet kilometrů je součet za celý den, tedy nejde jen o hlavní úsek trasy, ale i všechny odbočky mimo trasu a procházky městem. Protože předpokládám, že pokud vyrazíte, asi se také nebudete držet jen hlavního úseku. Někde je ten rozdíl velký, jako u prvního dne, kdy hlavní trasa mezi Nerja a Torrox-costa má 10 km, ale celkem jsem v nohách měl 20 km za celý den.

Nerja je nádherná, její centrum a úzké uličky vás okouzlí.

*Masové koule
mandlové omáčky.*

Na prvních kilometrech cesty je báječně, hltáte každé zašumění vln, obdivujete každý kámen. Nadšení je obrovské.

Úseky mezi městy. Potkáte tu jen sportovce nebo seniory na procházkách.

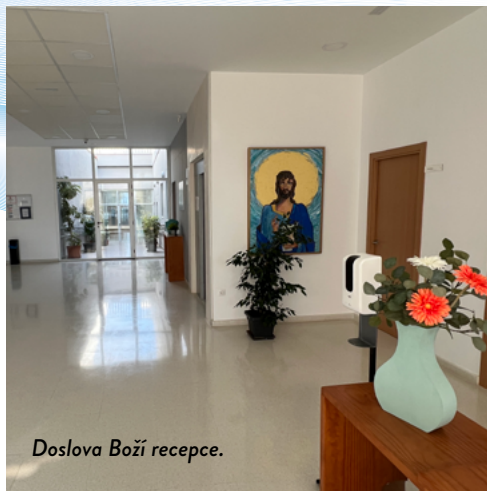

*První značka Senda Litoral.
Bude mě provázet devět dní.*

Maják v Torrox-costa. Tady mi z kapsy vyletěla 20eurová bankovka, kterou jsem následně lovil na útesech.

Doslova Boží recepcce.

že mi tahle cesta vyšla, zažíval jsem obrovský příval pozitivních hormonů a prostě jsem si to bezpodmínečně užíval.

Odpoledne jsem dorazil na pobřeží Torrox a došel k ubytování. K mému překvapení jsem zjistil, že to je něco jako církevní hotel, velmi moderní, čistý, voňavý, prostě sen. Za 40 eur za noc a pod přísným dohledem Ježíše Krista na obraze v recepci. Nechal jsem hodinku odpočinout nohy a je-

nom pár desítek metrů od ubytovny jsem našel pizzerii, která byla hned na pobřeží, jmenuje se Love Pizza, a za celou večeři, rozuměj pizzu s ančovičkami a španělským salámem, tonik a kafe, jsem tam nechal 6,20 euro.

No prostě poutník jako víno!

Spal jsem jako v bavlne, horká sprcha bodla a výhled z mého pokoje nabízel nádherné panorama s palmami, pobřežím a šuměním vln. Co víc si přát?

Turistická atrakce, obří plážové židle.

Den druhý: Výzva

Torrox Costa-Benajárfé, 29 km

Druhý den ve mně probudil mnohem větší turistické ambice. Naplánoval jsem si trasu dlouhou přes 30 kilometrů. Upřímně, sám jsem si nebyl jistý, jestli to vůbec zvládnou...

Celý druhý den mého putování se nesl ve znamení písku. Tahle trasa, kterou jsem nakonec dokázal za celý den natáhnout na nějakých 29 kilometrů, vedla skoro z poloviny po pláži. Občas po hezky ušlapané písčné cestě, občas po mokřím písku, občas po suchém písku, do kterého se mi bořily celé tenisky. Pro tenhle případ určitě doporučuji mít s sebou kvalitní trekové hole a na jejich koncích krytky, které budou bránit zaboření, protože na těchto plážových úsecích se to sakra hodí. Na cestu mi svítilo sluníčko, a i když jsem se namazal opalovacím krémem, stejně jsem byl z jižní strany sežehnutý jako rajče. I tak to byl den plný pozitivní energie.

Budu upřímný, první tři kilometry opravdu bolely. Tělu chvilku trvalo, než najelo na nějakou dynamiku a režim. Proto jsem si udělal hned na tom třetím kritickém kilometru zastávku na kafe, dal jsem si ho na ulici, u pultu, a jen tak jsem pozoroval okolí a snažil odchytil alespoň kousky rozhovorů místních obyvatel. Zjistil jsem, že oproti náladě v České republice prožívají celou válečnou krizi

Dunas De La Carraca. Z kdysi rozsáhlých dun a zázemí pro ptactvo už zbyl jen tento malý kousek dun, a je tedy pod přísnou ochranou ekologů. Chodte jen po lávkách.

Celý e-book, 73 stran, koupíte na Dvatatove.cz ve dvou verzích. Jako elektronickou verzi ve formátu PDF i s grafikou a obrázky a k němu zdarma i jako EPUB knihu pro čtečky bez grafiky a fotografií.